

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 7. 2008, č. j. x, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 1. 2009, č. j. 16 Cad 40/2008 – 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností brojila žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) ze dne 19. 1. 2009, č. j. 16 Cad 40/2008 – 33, (dále jen „napadený rozsudek“), kterým krajský soud rozhodl o zrušení rozhodnutí žalované ze dne 7. 7. 2008, č. j. x a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla stěžovatelovu žádost o přiznání částečného invalidního důchodu z toho důvodu, že jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla pouze o 20 %.

Krajský soud vycházel v napadeném rozsudku ze skutkového stavu zjištěného z následujících skutečností patrných ze spisu.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce absolvoval dne 24. 6. 2008 kontrolní lékařskou prohlídku na Okresní správě sociálního zabezpečení v Mostě (dále jen „OSSZ v Mostě“), která dospěla k závěru, že žalobce nebyl ani plně, ani částečně invalidní. Dle závěru posudkového lékaře činila míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu nepříznivého zdravotního stavu žalobce 20 %, přičemž rozhodujícím zdravotním postižením bylo shledáno postižení uvedené v kapitole XV oddílu A položky 1 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Krajský soud si vyžádal odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „PK MPSV“) ze dne 4. 12. 2008, která na základě posouzení veškeré zdravotnické dokumentace dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce byl částečně invalidní ve smyslu § 44 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Za posudkově rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stěžovatele PK

MPSV označila postižení uvedené v kapitole XV, oddílu A, položce 1, písm. b), tj. degenerativní kloubní onemocnění - středně těžké postižení jednoho nosného kloubu s významně omezeným rozsahem pohybu. Míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti PK MPSV stanovila na horní hranici rozmezí, tj. 35 %, a to s ohledem na ostatní postižení pohybového aparátu (arthrotické poruchy kloubů). Krajský soud vyhodnotil tento důkaz jako stěžejní, ztotožnil se s hodnocením zdravotního stavu žalobce PK MPSV a jejím posudkovým závěrem, a proto zrušil rozhodnutí žalované a vrátil věc k dalšímu řízení. V tomto ohledu ji výslovně zavázal právním názorem, že má v novém řízení vycházet z toho, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí částečně invalidní, a proto mu má být přiznán částečný invalidní důchod ode dne žádosti žalobce o částečný invalidní důchod, tj. od 6. 5. 2008.

V kasační stížnosti stěžovatelka brojila proti napadenému rozsudku krajského soudu z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy nezákonnosti napadeného rozsudku spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Stěžovatelka výslovně uvedla, že souhlasí s výrokem napadeného rozsudku, avšak napadá závěr krajského soudu, kterým byla zavázána v novém řízení vydat rozhodnutí, kterým žalobci přizná částečný invalidní důchod ode dne podání žádosti, tj. od 6. 5. 2008. Stěžovatelka namítla, že podle posudku PK MPSV ČR v Ústí nad Labem ze dne 4. 12. 2008 vznikla částečná invalidita účastníka řízení již k datu 4. 12. 2007. Žalobce uplatnil nárok na částečný invalidní důchod dne 6. 5. 2008 a požádal o jeho přiznání ode dne vzniku nároku. Podle ustanovení § 43 písm. a) zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění. Jelikož žalobce získal potřebnou dobu pojištění ke dni vzniku částečné invalidity (4. 12. 2007) a tímto dnem mu vznikl nárok na částečný invalidní důchod. Výplata částečného invalidního důchodu mu pak náleží ode dne skončení výplaty nemocenského. Stěžovatelka uzavřela, že přiznání částečného invalidního důchodu až ode dne uplatnění žádosti o tento důchod bylo v rozporu s citovaným ustanovením zákona i s požadavkem žalobce.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou a je proti označenému rozsudku přípustná za podmínek ustanovení § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Kasační stížnost je však **nepřípustná** z důvodu uvedeného v ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s.

Podle tohoto ustanovení *„Kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl“*. Smyslem první věty tohoto ustanovení je zabránit meritornímu přezkoumávání pravomocných rozhodnutí krajských soudů tehdy, pokud stěžovatel vyjadřuje prostřednictvím kasační stížnosti svůj kvalifikovaný nesouhlas pouze námitkami, které nesměřují proti rozhodovacímu důvodu, na němž je napadené rozhodnutí soudu založeno, a opírá se tak o jiné důvody než ty, které jsou uvedeny v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Z toho také dále vyplývá, že stěžovatelovy námitky musí směřovat k rozhodovacímu důvodu, o nějž je výrok rozhodnutí opřen, nikoliv k dalším důvodům či závěrům, které jsou sice v napadeném rozhodnutí obsaženy, avšak nemají přímou logickou vazbu k výroku rozhodnutí. K tomu lze poukázat na

relevantní judikaturu zdejšího soudu, konkrétně usnesení ze dne 21. 11. 2007, č. j. 8 As 52/2006 - 74, přístupné na www.nssoud.cz). V něm dospěl k závěru, že „*kasační stížnost tvrdící nesprávné posouzení právní otázky soudem [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] může účinně mířit toliko proti těm důvodům rozhodnutí krajského soudu, na nichž je toto rozhodnutí zbudováno a které jsou jako důvody rozhodovací pro správní orgán závazné. Polemizuje-li stěžovatel toliko s právním názorem krajského soudu vysloveným o určité otázce jen obiter dictum, a nenapadá vlastní rozhodovací důvod (zde: zrušení rozhodnutí správního orgánu pro nepřezkoumatelnost), jako kasační důvody uplatňuje důvody jiné než uvedené v § 103 s. ř. s. Taková kasační stížnost je ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelná.*“ Z tohoto názoru zdejší soud vycházel i v posuzované věci.

Rozhodovacím důvodem napadeného rozsudku byla nepochybně zjištěná vada řízení před žalovanou spočívající v nedostatečném (či nesprávném) zjištění zdravotního stavu žalobce pro účely rozhodnutí o přiznání částečného invalidního důchodu, kterou krajský soud dovodil z posudku PK MPSV. Proti tomuto rozhodovacímu důvodu však stěžovatelka v kasační stížnosti nic nenamítala, naopak uvedla, že se zrušením svého rozhodnutí souhlasí a provede nové řízení a vydá nové rozhodnutí.

Veškerá argumentace uvedená stěžovatelkou v kasační stížnosti se vztahuje pouze k té části napadeného rozsudku, kterou se vrací věc stěžovatelce k dalšímu řízení s tím, že má novém řízení „*přiznat žalobci částečný invalidní důchod ode dne žádosti žalobce, tj. od 6. 5. 2008.*“ Tento právní názor krajského soudu, jakkoliv je vyjádřen v té části odůvodnění rozsudku, která je věnována instrukcím pro žalovanou pro nové řízení, není v žádném případě rozhodovacím důvodem napadeného rozsudku a nebyl ani v řízení spornou otázkou. K otázce data, k němuž měl být žalobci přiznán částečný invalidní důchod, se vůbec krajský soud nemusel v napadeném rozsudku vyjadřovat. Pokud tak přesto učinil, je na takový závěr nutno nahlížet pouze jako obiter dictum napadeného rozsudku, a nikoliv závazný právní názor, které by žalovanou v novém řízení nutil přiznat žalobci částečný invalidní důchod ode dne 6. 5. 2008. Je proto na žalované, aby sama v novém řízení stanovila dle posudkové dokumentace datum, k němuž žalobci přizná částečný invalidní důchod.

Za této situace nejsou naplněny podmínky přípustnosti předmětné kasační stížnosti uvedené v ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť celá kasační stížnost míří proti názoru krajského soudu vysloveného pouze obiter dictum, nikoliv však proti zrušujícímu výroku ani proti stěžejnímu rozhodovacímu důvodu, který se k němu logicky váže (tj. prokázání částečné invalidity žalobce na základě posudku PK MPSV).

Proto Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. předmětnou kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2009

Průcha

JUDr. Petr
předseda senátu